

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 172

Rozeslána dne 29. listopadu 2002

Cena Kč 17,10

O B S A H:

- 492. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona
- 493. Vyhláška o posuzování zdravotní způsobilosti k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu a o obsahu lékárníčky první pomoci provozovatele střelnice
- 494. Vyhláška, kterou se zrušuje vyhláška č. 51/1996 Sb., o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem, zápalkami a střelivem
- 495. Nález Ústavního soudu ze dne 30. října 2002 ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 10 odst. 5 věty druhé zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel)
- 496. Sdělení Ministerstva vnitra o vyhlášení dodatečných voleb do zastupitelstev obcí

492

VYHLÁŠKA

ze dne 14. listopadu 2002,

kterou se mění vyhláška č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona

Ministerstvo pro místní rozvoj stanoví podle § 143 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 103/1990 Sb., zákona č. 262/1992 Sb. a zákona č. 83/1998 Sb.:

1. V § 1 se na konci písmene h) čárka nahrazuje tečkou a písmeno i) se zrušuje.

2. § 49 se zrušuje.

Čl. I

Vyhláška č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, se mění takto:

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:

Mgr. Němec v. r.

493

VYHLÁŠKA

ze dne 14. listopadu 2002

**o posuzování zdravotní způsobilosti k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu
a o obsahu lékařnický první pomoci provozovatele střelnice**

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 79 odst. 5 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), (dále jen „zákon“):

**Posuzování zdravotní způsobilosti
k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu**

(K § 20 odst. 6 zákona)

§ 1

(1) Posudek o zdravotní způsobilosti k vydání zbrojního průkazu nebo držení zbrojního průkazu skupiny D (dále jen „zdravotní způsobilost“), který je jednou z podmínek pro držení nebo nošení zbraně a střeliva podle zákona, se vydává na základě

- žádosti fyzické osoby o vydání zbrojního průkazu a
- žádosti držitele zbrojního průkazu o rozšíření skupin již vydaného zbrojního průkazu, nebo
- žádosti držitele zbrojního průkazu skupiny D podle § 20 odst. 2 zákona, nebo
- změny zdravotního stavu držitele zbrojního průkazu, u kterého zjistil posuzující lékař změnu zdravotního stavu nebo nabyl důvodné podezření, že držitel trpí nemocí, vadou nebo stavem (dále jen „nemoc“), který vylučuje nebo omezuje držení nebo nošení zbraně,

(dále jen „žadatel“).

(2) Posudek o zdravotní způsobilosti je výsledkem lékařské prohlídky žadatele provedené posuzujícím lékařem, popřípadě klinicko psychologického vyšetření a dalších potřebných vyšetření (dále jen „odborná vyšetření“) provedených na základě vyžádání posuzujícím lékařem, pokud není dále stanoveno jinak.

§ 2

(1) Zdravotní způsobilost se posuzuje při lékařských prohlídkách

- vstupních, které jsou prováděny v souvislosti s vydáním zbrojního průkazu příslušné skupiny nebo rozšířením,
- periodických, které jsou prováděny u držitelů zbrojních průkazů skupiny D jedenkrát za 30 měsíců, nebo
- mimořádných, které jsou prováděny v případě
 - zjištění nebo důvodného podezření, že v souvislosti se změnou nebo vývojem zdravotního stavu držitele zbrojního průkazu došlo ke změně nebo ztrátě zdravotní způsobilosti, nebo
 - kdy je platnost posudku omezena datem v něm uvedeným (§ 6 odst. 3).

(2) Nezbytným obsahem každé prohlídky je

- zjištění anamnestických údajů o zdravotním stavu žadatele s cíleným zaměřením na vyloučení nemocí, které zdravotní způsobilost vylučují nebo omezují; nemoci, které zdravotní způsobilost vylučují nebo omezují, jsou uvedeny v příloze č. 1 této vyhlášky,
- komplexní fyzikální vyšetření, a to včetně orientačního vyšetření sluchu, zrakové ostrosti, barvocitu, zorného pole, rovnováhy, orientačního vyšetření neurologického a ortopedického,
- další potřebné odborné vyšetření v případě, že u žadatele je nezbytné vyloučit podezření na nemoc, která omezuje nebo vylučuje zdravotní způsobilost žadatele; nemoci, které omezují zdravotní způsobilost a u kterých lze posudek vydat pouze za předpokladu odborného vyšetření specialistou, jsou uvedeny v příloze č. 1 částech I a II oddílů 2 této vyhlášky a
- odborné vyšetření vždy, pokud žadatel je v soustavě péči jiného lékaře nebo klinického psychologa pro nemoc, která omezuje zdravotní způsobilost k řízení motorových vozidel.

(3) Odborné vyšetření se provádí v rozsahu potřebném pro posouzení a vydání doporučení pro posuzujícího lékaře ke zdravotní způsobilosti žadatele.

(4) Při vyšetření se využívají dosud zjištěné výsledky o zdravotním stavu žadatele, pokud to jejich odborný obsah a doba, která uplynula od jejich zjištění, dovoluje.

(5) V případech odborného vyšetření podle odstavce 2 písm. c) a d) vychází lékař nebo klinický psy-

cholog provádějící toto vyšetření ze zdravotnické dokumentace posuzujícího lékaře nebo z výpisu z ní.

(6) Je-li posuzujícím lékařem lékař zdravotnického zařízení poskytujícího zaměstnavateli závodní preventivní péči, který není současně praktickým lékařem, u kterého je žadatel registrován k léčebné péči, vychází při vydání posudku i z údajů uvedených ve výpisu registrujícího lékaře, který si v souvislosti s lékařskou prohlídkou žadatele vyžádá.

§ 3

(1) V případě, že jde o posudek o zdravotní způsobilosti pro vydání zbrojního průkazu skupiny B, a nejde-li o žadatele, který splňuje podmínky pro držení zbrojního průkazu skupiny C, D nebo E, vyžádá si posuzující lékař vždy odborné vyšetření tělovýchovného lékaře.

(2) Tělovýchovný lékař provede odborné posouzení za účelem vydání doporučení na základě znalosti zdravotního stavu žadatele a zdravotních nároků spojených s používáním určité zbraně nebo střeliva na střelnici.

§ 4

(1) Údaje zjištěné o zdravotním stavu žadatele, výsledky a závěry vyšetření, záznamy o nemocech vylučujících nebo omezujících zdravotní způsobilost a odborná doporučení, včetně případných omezení vyplývajících ze zjištěného zdravotního stavu a doporučených nebo nezbytných kompenzačních mechanismů, jsou součástí zdravotnické dokumentace žadatele.

(2) Posuzující lékař kromě údajů podle odstavce 1 ve zdravotnické dokumentaci zřetelně vyznačí, že se jedná o osobu, která je držitelem zbrojního průkazu nebo o jeho vydání žádá, popřípadě dříve požádala a nebyla uznána jako zdravotně způsobilá. Je-li posuzujícím lékařem lékař zdravotnického zařízení poskytujícího zaměstnavateli závodní preventivní péči, odešle současně zjištěné údaje registrujícímu praktickému lékaři žadatele. Uvedené informace jsou v případě změny praktického lékaře součástí písemné informace předané nově zvolenému praktickému lékaři.¹⁾

§ 5

Za zdravotně způsobilého nelze uznat a kladný posudek nelze vydat, pokud žadatel

- a) trpí nemocí, které zdravotní způsobilost vylučují; nemoci, které zdravotní způsobilost vylučují, jsou uvedeny v příloze č. 1 částech I a II oddílůch 1 této vyhlášky, nebo
- b) není zdravotně způsobilý podle závěrů doporučení z odborných vyšetření [§ 2 odst. 2 písm. c) a d)].

§ 6

(1) Posudek o zdravotní způsobilosti žadatele, jehož vzor je uveden v příloze č. 2, je vždy opatřen též podpisem posuzujícího lékaře, jeho jmenovkou, razítkem zdravotnického zařízení a datem vyhotovení.

(2) Posudek o zdravotní způsobilosti, který vychází z lékařské prohlídky v něm uvedené, musí být jednoznačný a nesmí obsahovat diagnózu. Posudkový výrok zní: „posuzovaná osoba

- a) je zdravotně způsobilá, anebo
- b) není zdravotně způsobilá, nebo
- c) je zdravotně způsobilá s použitím příslušných zdravotnických prostředků, které jsou v posudku vždy výslovně uvedeny, nebo s doprovodem.“.

(3) Platnost posudku o zdravotní způsobilosti musí být v posudku vyznačena vždy, pokud zdravotní stav žadatele vyžaduje vydání zbrojního průkazu s kratší dobou platnosti, než stanoví zákon, nebo na dobu, kdy je stanoven termín periodické lékařské prohlídky [§ 2 odst. 1 písm. b)].

§ 7

Obsah lékárníčky první pomoci

(K § 54 odst. 2 zákona)

Lékárnička pro poskytování první pomoci, kterou vybavuje provozovatel střelnice,²⁾ obsahuje zdravotnické prostředky a léčiva uvedené v příloze č. 3.

§ 8

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003.

Ministryně:

MUDr. Součková v. r.

¹⁾ § 20 odst. 2 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.

²⁾ § 54 odst. 2 zákona č. 119/2002 Sb.

ČÁST I

Nemoci, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu skupin A a B

Oddíl 1

Nemoci, které vylučují zdravotní způsobilost

1. organické duševní poruchy včetně poruch symptomatických s výjimkou postencefalitického syndromu,
2. poruchy duševní a poruchy chování způsobené požíváním psychoaktivních látek (vyjma ojedinělé nekomplikované intoxikace),
3. schizofrenie, poruchy schizotypální a poruchy s bludy.

Oddíl 2

Nemoci, které omezují zdravotní způsobilost

1. postencefalitický syndrom,
2. poruchy duševní a poruchy chování:
 - a) poruchy duševní a poruchy chování způsobené požíváním psychoaktivních látek (vyjma ojedinělé nekomplikované akutní intoxikace) v anamnéze.
Poznámka: Posouzení eventuální způsobilosti vyžaduje nejméně tříletou abstinenci od ukončení odvykací léčby a je podmíněno posouzením psychiatra i psychologa,
 - b) afektivní poruchy (poruchy nálady),
 - c) závažné neurotické, stresové a somatoformní poruchy, úzkostné a fobické poruchy, poruchy přizpůsobení,
 - d) poruchy osobnosti a chování,
 - e) závažné syndromy poruch chování spojené s fyziologickými poruchami a somatickými faktory,
 - f) poruchy v oblasti struktury a dynamiky osobnosti:
 - fa) poruchy pozornosti u déle trvající zátěže,
 - fb) poruchy psychomotoriky,
 - fc) poruchy v oblasti vnímání, myšlení, paměti, rozhodování,
 - fd) poruchy emocí:
 - sklon k patickým úzkostným reakcím,
 - nezvládaná agresivita, automutilace, hostilita, destruktivita či nezvládané sebedestruktivní sklony,
 - explozivita, impulzivita aj.,
 - fe) poruchy sociálního přizpůsobení:
 - sklon k přestupování norem, předpisů a zákonů,
 - opakující se konflikty s autoritami,
 - sklon k vyvolávání konfliktů s druhými aj.,
 - ff) poruchy sebehodnocení: narušené schopnosti přiměřeně hodnotit své tělesné a psychické možnosti (například sebepřeceňování, silácké chování, nadměrný sklon riskovat a předvádět se aj.),
 - fg) narušená schopnost řídit se v jednání principem reality a předvídat vývoj sociálních situací a důsledků vlastního jednání,
3. organická onemocnění s psychopatologickou symptomatologií,
4. snížená úroveň intelektu,
5. epilepsie, epileptické syndromy nekompenzované nebo částečně kompenzované, tzn. že délka bezzáchvatového období je kratší než 1 rok nebo stav po prvním epileptickém záchvatu, pokud byla nasazena anti-epileptická léčba, po dobu minimálně 1 roku od tohoto záchvatu,
6. nemoci neuvedené v tomto oddílu, které vzhledem ke svému charakteru omezují bezpečné ovládání zbraně a manipulaci se zbraní a střelivem ke sběratelským a sportovním účelům.

ČÁST II

Nemoci, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu skupin C, D a E

Oddíl 1

Nemoci, které vylučují zdravotní způsobilost

1. organické duševní poruchy včetně poruch symptomatických s výjimkou postencefalitického syndromu,
2. poruchy duševní a poruchy chování způsobené požíváním psychoaktivních látek (vyjma ojedinělé nekomplikované akutní intoxikace),
3. schizofrenie, poruchy schizotypální a poruchy s bludy,
4. mentální retardace,
5. systémové atrofie postihující primárně centrální nervovou soustavu,
6. extrapyramidové a pohybové poruchy,
7. degenerativní nemoci nervové soustavy nezařazené výše,
8. epilepsie, epileptické syndromy, kataplexie,
9. snížení zrakové ostrosti pod 6/12 na každém oku zvlášť po korekci,
10. poruchy sluchu znemožňující komunikaci hovorovou řečí na vzdálenost menší než 6 metrů,
11. nemoci vnitřního ucha provázené poruchami rovnováhy.

Oddíl 2

Nemoci, které omezují zdravotní způsobilost

1. postencefalitický syndrom,
2. poruchy duševní a poruchy chování – viz část I oddíl 2 položka 2,
3. organická onemocnění s psychopatologickou symptomatologií,
4. snížená úroveň intelektu,
5. nemoci nervové soustavy:
 - a) demyelinizující nemoci centrální nervové soustavy,
 - b) onemocnění, která nesporně vylučují nebo omezují bezpečné ovládání zbraně a manipulaci se zbraní a střelivem:
 - onemocnění nervů, nervových kořenů a pletení,
 - polyneuropatie a jiné nemoci periferní nervové soustavy,
 - c) epilepsie, epileptické syndromy nebo stav po epileptickém záchvatu, pokud byla nasazena antiepileptická léčba, po 10 letech od vysazení léčby,
6. nemoci oka a očních adnex:
 - a) jiné nemoci oka a očních adnex, které nesporně omezují bezpečné ovládání zbraně a manipulaci se zbraní a střelivem,
 - b) snížení zrakové ostrosti nedosahující snížení zrakové ostrosti podle oddílu 1, přičemž jednookost se připouští, je-li na zbývajícím oku zraková ostrost 6/6 s korekcí,
7. nemoci ucha a bradavkového výběžku:
 - a) nedoslýchavost,
 - b) jiná onemocnění ucha, která omezují bezpečné ovládání zbraně a manipulaci se zbraní a střelivem.

Poznámka: Ve sporných případech je nutné podrobné audiologické a vestibulární vyšetření,

8. nemoci svalové a kosterní soustavy a pojivové tkáně ovlivňující funkci horních končetin, nemoci endokrinní a přeměny látek, jakož i další nemoci, které nesporně vylučují nebo omezují bezpečné ovládání zbraně a manipulaci se zbraní a střelivem.

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 493/2002 Sb.

Posudek o zdravotní způsobilosti k držení zbrojního průkazu skupiny

Jméno a příjmení posuzované osoby
datum narození
pobyt

Na základě výsledku lékařské prohlídky vstupní¹⁾ – periodické¹⁾ – mimořádné¹⁾ posuzovaná osoba
je zdravotně způsobilá¹⁾
není zdravotně způsobilá¹⁾
je zdravotně způsobilá za podmínky¹⁾ k držení zbrojního průkazu

Platnost posudku končí dnem

datum vydání posudku a podpis posuzujícího lékaře

jmenovka lékaře
razítko zdravotnického zařízení

Poučení:

Proti tomuto posudku je možno podat podle ustanovení § 77 odst. 1 až 5 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 285/2002 Sb., návrh na jeho přezkoumání do 15 dnů ode dne jeho obdržení. Návrh se podává písemně vedoucímu zdravotnického zařízení, a to prostřednictvím lékaře, který posudek vypracoval. Ve zdravotnickém zařízení provozovaném lékařem, který poskytuje zdravotní péči vlastním jménem, se návrh podle předcházející věty podává tomuto lékaři. Pokud vedoucí zdravotnického zařízení nebo lékař provozující zdravotnické zařízení vlastním jménem návrhu nevyhoví, postoupí návrh jako odvolání do 30 dnů od jeho doručení správnímu úřadu, který vydal rozhodnutí o registraci tohoto zdravotnického zařízení nebo je zřizovatelem tohoto zdravotnického zařízení.

Posuzovaná osoba převzala posudek do vlastních rukou dne
podpis posuzované osoby

Posudek byl posuzované osobě do vlastních rukou doručen dne
(stvrzuje se příloženou „dodejkou“)

¹⁾ nehodící se škrtněte

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 493/2002 Sb.

Obsah lékárničky první pomoci

a) Obvaz hotový sterilní č. 2	5 ks
b) Obvaz hotový sterilní č. 3	5 ks
c) Obvaz hotový sterilní č. 4	5 ks
d) Šátek trojčípý	3 ks
e) Obinadlo elastické 10 cm x 5 m	3 ks
f) Náplast hladká cívka 2,5 cm a 5 cm x 5 m	2 ks
g) Náplast s polštářkem 8 cm x 4 cm	12 ks
h) Obinadlo škrticí pryžové, délka 70 cm	3 ks
i) Dezinfekční roztok ve spreji nebo s mechanickým rozprašovačem	1 ks
j) Obvaz hotový sterilní 5 cm x 7,5 cm	3 ks
k) Rouška resuscitační	1 ks
l) Rouška PVC 20 cm x 20 cm	2 ks
m) Rukavice pryžové (latexové) chirurgické v obalu	2 ks
n) Nůžky	1 ks

494**VYHLÁŠKA**

ze dne 18. listopadu 2002,

kterou se zrušuje vyhláška č. 51/1996 Sb., o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým prachem, bezdýmným prachem, zápalkami a střelivem

Český báňský úřad stanoví podle § 86 odst. 6 zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních):

prachem, bezdýmným prachem, zápalkami a střelivem, se zrušuje.

§ 1

Vyhláška č. 51/1996 Sb., o podmínkách skladování, přechovávání a zacházení s černým loveckým

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 31. prosince 2002.

Předseda:

prof. JUDr. Ing. Makarius, CSc. v. r.

495

NÁLEZ

Ústavního soudu

Jménem České republiky

Ústavní soud rozhodl dne 30. října 2002 v plénu o návrhu Ing. J. Č. na zrušení ustanovení § 10 odst. 5 věty druhé zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel),

takto:

Návrh na zrušení ustanovení § 10 odst. 5 věty druhé zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů, se zamítá.

Odůvodnění

I.

Úřad městské části Praha 13, odbor občansko-správní, rozhodnutím ze dne 25. 6. 2001 č. j. R 62/01/Ma uznal Ing. J. Č. (dále jen „stěžovatel“) vinným přestupkem na úseku všeobecné vnitřní správy podle § 42 odst. 1 písm. e) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o přestupcích“), jehož se dopouští od 15. 1. 2001 dosud tím, že si dne 15. 1. 2001 nepřevzal nový občanský průkaz č. 085790 PH s úředně přidělenou adresou Janského 2370/91, Praha 5-Stodůlky, a tedy od 15. 1. 2001 dosud nemá občanský průkaz, který je podle § 2 odst. 2 zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, (dále jen „zákon o občanských průkazech“) povinen mít, čímž naplnil skutkovou podstatu výše citovaného ustanovení zákona o přestupcích. Za to mu byla jako sankce v souladu s ustanovením § 42 odst. 2 zákona o přestupcích uložena pokuta ve výši 500 Kč a bylo mu uloženo uhradit podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích a podle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, náklady řízení v částce 500 Kč. Údaj o místu stěžovatelova trvalého pobytu na adrese K. 1940/1, Praha 5, Úřad městské části Praha 13, odbor občansko-správní, zrušil s odkazem na ustanovení § 12 odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), rozhodnutím ze dne 6. 12. 2000 č. j. OOS/00/No s účinností od data nabytí právní moci rozhodnutí (tj. od 3. 1. 2001), neboť v průběhu řízení zahájeného na návrh stěžovatele bylo prokázáno, že rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 27. 5. 1997 č. j. 9 C 257/94-93 potvrzeným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 7. 3. 2000 č. j. 16 Co 587/99-169 a na základě usnesení Nejvyššího soudu č. j. 26 Cdo 1346/2000-189 (kterým bylo odmítnuto dovolání stěžovatele proti citovanému rozsudku Městského soudu v Praze) bylo zrušeno užívací právo stěžovatele k bytu č. 48 v K. ulici 1940/1, Praha 5. Stěžovateli byla následně v souladu s ustanovením § 10 odst. 5 citovaného zákona určena adresa místa trvalého pobytu v místě ohlašovny, v jejímž územním obvodu mu byl trvalý pobyt úředně zrušen, tj. na adrese Janského 2370/91, Praha 5.

Magistrát hlavního města Prahy, odbor občanskoprávních agend, rozhodnutím ze dne 29. 8. 2001 č. j. MHMP 97601/2001, RP 12/2001 odvolání stěžovatele podle ustanovení § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), zamítl a citované rozhodnutí Úřadu městské části Praha 13, odboru občansko-správního, potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí Magistrát hlavního města Prahy, odbor občanskoprávních agend, zejména uvedl, že přestupkové jednání bylo stěžovateli provedeným řízením o přestupku prokázáno. Skutková podstata přestupku (stěžovatel odmítl převzít občanský průkaz s tzv. úřední adresou a občanský průkaz nadále nemá) vyplývá z oznámení oddělení občanských průkazů a hlášení pobytu obyvatel odboru občansko-správního Úřadu městské části Praha 13 ze dne 17. 1. 2001 o nepřevzetí občanského průkazu, z úředního záznamu sepsaného v témže oddělení se stěžovatelem dne 15. 1. 2001 a z protokolu o projednání jeho přestupku ze dne 11. 6. 2001. Magistrát hlavního města Prahy, odbor občanskoprávních agend, poukázal na to, že stěžovatelova argumentace, podle níž se přestupku nedopustil, protože odmítl převzít vadný občanský průkaz, který prý obsahoval nepravdivé údaje o místu jeho trvalého pobytu (poznámka: sídlo ohlašovny Úřadu městské části Praha 13, tj. Praha 5-Stodůlky, Janského 2370/91) nemá na jiné posouzení vliv, neboť předmětný přestupek spáchal. Odbor občansko-správní Úřadu městské části Praha 13 rozhodnutím ze dne 6. 12. 2000 č. j. OOS/00/No v souladu s ustanovením § 12 odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb. zrušil údaj o místu trvalého pobytu stěžovatele na adrese K. 1940/1, Praha 5, s účinností od právní moci rozhodnutí (poznámka: rozhodnutí nabylo právní moci 3. 1. 2001). V souladu s ustanovením § 10 odst. 5 věty druhé zákona o evidenci obyvatel se pak místem trvalého

pobytu stěžovatele stalo sídlo ohlašovny (viz výše), v jejímž územním obvodu mu byl trvalý pobyt úředně zrušen. Dne 15. 1. 2001 byl stěžovateli vyhotoven občanský průkaz s úředně přidělenou adresou sídla úřadovny, který téhož dne odmítl převzít. Magistrát hlavního města Prahy, odbor občanskoprávních agend, dále v odůvodnění zdůraznil, že ustanovením § 10 odst. 5 věty druhé zákona o evidenci obyvatel „je prolomena nejen zásada volby místa trvalého pobytu občanem, ale i skutečnost, že místo trvalého pobytu občana může být pouze v objektu, který je podle stavebního zákona určen pro bydlení, ubytování nebo individuální rekreaci. Tímto ustanovením se zavádí institut tzv. „úřední adresy“, která nemusí splňovat podmínky kladené na objekt určený k trvalému pobytu podle ust. § 10 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel“. Odvolací orgán uvedl, že v případě úředního zrušení údaje o místě trvalého pobytu občana se nejedná o volbu místa trvalého pobytu občanem, místem jeho trvalého pobytu bude sídlo ohlašovny, „a to do doby, pokud si sám nezvolí jiné místo trvalého pobytu v souladu s ust. § 10 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel. Tomuto výkladu svědčí i ust. § 10 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel, podle kterého z přihlášení občana k trvalému pobytu nevyplývají žádná práva k objektu ani k vlastníkovi nemovitosti. Údaj o trvalém pobytu občana je považován za administrativní záležitost a nezakládá žádná užívací práva.“. Odvolací orgán proto uzavřel s tím, že správní orgán prvního stupně postupoval v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o přestupcích a správního řádu a že pro jiné posouzení věci nebyly shledány žádné důvody.

V ústavní stížnosti proti v záhlaví uvedeným rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, odboru občanskoprávních agend, a Úřadu městské části Praha 13, odboru občansko-správního, stěžovatel zejména uvedl, že „žádný přestupek nespáchal ani spáchat nemohl, neboť platný občanský průkaz mu do dnešního dne vyhotoven nebyl, a tudíž jej nemohl převzít“. Uvedenými rozhodnutími bylo prý především porušeno jeho základní právo na svobodu pohybu a pobytu [čl. 14 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“)], čl. 2 Protokolu č. 4 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, dále byla porušena rovnost občanů (čl. 1 Listiny), zákaz diskriminace (čl. 3 odst. 1 a 3 Listiny), právo na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí (čl. 7 odst. 1 Listiny), právo na osobní svobodu (čl. 8 odst. 1 Listiny), právo na ochranu osobnosti (čl. 10 odst. 1 Listiny) a právo na soudní ochranu (čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny). Konkrétně stěžovatel poukázal na to, že občanský průkaz s tzv. úředně přidělenou adresou odmítl převzít, neboť obsahuje údaje, které jsou v rozporu se skutečností. (Jako místo trvalého pobytu je zde uvedeno sídlo ohlašovny, což neodpovídá realitě, protože zde nebydlí, nezdržuje se a nemá žádné věci a ani mu pobývání ve smyslu zákona o evidenci obyvatel na této adrese nebylo a není dodnes umožněno.) Stěžovatel dodal, že občanský průkaz je podle § 2 odst. 1 zákona o občanských průkazech veřejnou listinou, která podle § 134 občanského soudního řádu potvrzuje, není-li dokázán opak, pravdivost toho, co je v ní osvědčeno nebo potvrzeno. Nově vydaný občanský průkaz se proto podle stěžovatele v údajích o trvalém pobytu dostává do rozporu s citovaným ustanovením občanského soudního řádu „a jako takový je tento úřední doklad o osobě stěžovatele neplatný, a tudíž stěžovatelem neakceptovatelný“. V dalším stěžovatel poukázal na to, že podle § 10 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel se místem trvalého pobytu rozumí adresa pobytu občana v České republice, kterou si občan zvolí, a že může (nikoliv tedy musí) mít jen jedno místo trvalého pobytu, čímž „dává občanovi možnost volby mezi jedním a žádným místem trvalého pobytu. ...ze zákona o evidenci obyvatel nevyplývá povinnost občana mít místo trvalého pobytu“. Stěžovatel se proto domnívá, že v jeho situaci (a s přihlédnutím k tomu, že podle § 3 odst. 2 zákona o občanských průkazech je povinným údajem zapisovaným do občanského průkazu trvalý pobyt občana), tj., když mu byl jeho předchozí trvalý pobyt úředně zrušen v souladu s § 12 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel, je třeba, aby mu byla „tato skutečnost, tj. zrušení jeho trvalého pobytu, jako jediná pravdivá vyznačena v jeho novém občanském průkazu“. Stěžovatel dále považuje za vykonstruovaný ten výrok odvolacího orgánu, podle něhož ustanovením § 10 odst. 5 věty druhé zákona o evidenci obyvatel se zavádí institut tzv. úřední adresy, která nemusí splňovat podmínky kladené na objekt určený k trvalému pobytu podle § 10 odst. 1 citovaného zákona, neboť v textu zákona nic takového uvedeno není. Stejně tak – ve vztahu k tvrzení odvolacího orgánu, že ustanovením § 10 odst. 5 věty druhé zákona o evidenci obyvatel je prolomena zásada volby místa trvalého pobytu občanem – stěžovatel poukazuje na to, že „z textu zákona rovněž nevyplývá, že by tzv. úřední adresa mohla být uvedena v občanském průkazu proti vůli občana“ [poznámka: Z ustanovení § 3 odst. 2 písm. a) zákona o občanských průkazech však plyne, že povinným údajem zapisovaným do občanského průkazu je i trvalý pobyt občana.]. V takovém případě by se uvedené ustanovení dostávalo do rozporu s čl. 1 Listiny, neboť právo volby adresy pobytu občana v České republice musí podle čl. 1 Listiny platit pro všechny občany České republiky bez rozdílu a není možné v tomto případě občanovi úředně přidělit adresu jeho trvalého pobytu, když navíc na uvedené adrese pobývat nelze. Stěžovatel konečně uvedl, že z nově vyhotoveného občanského průkazu (v němž je adresa ohlašovny uvedena jako „trvalý pobyt“) nebylo nijak patrné, že adresa Janského 2370/91, Praha 5-Stodůlky, je pouze „úřední adresou“ stěžovatele, nikoliv adresou pobytu občana podle zákona, na níž však skutečně nepobývá ani mu pobývání není umožněno. Stěžovatel proto konstatuje, že údaje uvedené v nově vyhotoveném občanském průkazu č. 085790 PH jsou v rozporu se skutečností, takto vyhotovený občanský průkaz neodpovídá požadavkům kladeným na veřejnou listinu, a není tedy občanským průkazem ve smyslu zákona. Stěžovatel, který jej odmítl

převzít, proto trvá na tom, že se svým jednáním nedopustil žádného přestupku, a je přesvědčen, že nařízení jakékoliv adresy trvalého pobytu (tj. trvalý pobyt) bez jeho souhlasu je v rozporu s Listinou a že se napadená rozhodnutí správních orgánů dotýkají jeho výše uvedených základních práv.

Podle názoru stěžovatele proto došlo k zásahu do jeho ústavně zaručených práv v přímé souvislosti s aplikací ustanovení § 10 odst. 5 věty druhé zákona o evidenci obyvatel správními orgány, podle něhož „Je-li údaj o místě trvalého pobytu úředně zrušen (§ 12), je místem trvalého pobytu sídlo ohlašovny, v jejímž územním obvodu byl občanovi trvalý pobyt úředně zrušen.“. Citované ustanovení není podle názoru stěžovatele v souladu s ústavním pořádkem České republiky, neboť jeho aplikací proti vůli občana dochází k porušování výše uvedených základních práv a svobod a zvláště práva na svobodu pohybu a pobytu ve smyslu čl. 14 odst. 1 Listiny.

Proto stěžovatel navrhl, aby Ústavní soud zrušil ustanovení § 10 odst. 5 věty druhé zákona o evidenci obyvatel ve znění: „Je-li údaj o místě trvalého pobytu úředně zrušen (§ 12), je místem trvalého pobytu sídlo ohlašovny, v jejímž územním obvodu byl občanovi trvalý pobyt úředně zrušen.“ a posléze aby senát Ústavního soudu zrušil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru občanskoprávních agend, ze dne 29. 8. 2001 č. j. MHMP 97601/2001, RP 12/2001, ve spojení s rozhodnutím Úřadu městské části Praha 13, odboru občansko-správního, ze dne 25. 6. 2001 č. j. R 62/01/Ma.

II.

Usnesením I. senátu Ústavního soudu ze dne 24. 1. 2002 sp. zn. I. ÚS 645/01 bylo řízení o ústavní stížnosti podle ustanovení § 78 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, (dále jen „zákon o Ústavním soudu“) přerušeno a návrh na zrušení citovaného ustanovení zákona o evidenci obyvatel byl postoupen plénu Ústavního soudu k rozhodnutí podle čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“).

III.

K návrhu na zrušení citovaného ustanovení se vyjádřili účastníci řízení – Poslanecká sněmovna a Senát Parlamentu České republiky (ve smyslu § 69 zákona o Ústavním soudu) a dále Ministerstvo vnitra (ve smyslu § 48 odst. 2, § 49 odst. 1 zákona o Ústavním soudu).

Poslanecká sněmovna především uvedla, že napadené ustanovení § 10 odst. 5 zákona o evidenci obyvatel obsahuje pouze právní úpravu pro administrativní řešení situace, kdy bylo občanu místo trvalého pobytu úředně zrušeno a kdy si občan místo trvalého pobytu ne zvolil jinde. Zapsáním místa trvalého pobytu v sídle příslušné ohlašovny není zasahováno do ústavního práva občana na svobodný pohyb, neboť mu právní řád nenařizuje, aby se v tomto místě zdržoval, ani mu nebrání, aby si kdykoli zvolil jiné místo trvalého pobytu v České republice, popřípadě, aby ji opustil. Poslanecká sněmovna dále poukázala na to, že stěžovatel směšuje dvě různé a odlišné věci – evidenční hlášení občana k trvalému pobytu na straně jedné a ústavní právo na svobodný pohyb a svobodnou volbu bydliště na straně druhé. Toto posléze uvedené ústavní právo na svobodu pohybu obsažené v čl. 14 Listiny – které lze podle odstavce 3 téhož článku omezit (je-li to z důvodů tam uvedených nevyhnutelné) pouze zákonem – však stěžovateli zjevně nikdo neupřel a ani jej v nejmenším neomezil. Poslanecká sněmovna nezastává ani názor stěžovatele, že z dikce „Občan může mít jen jedno místo trvalého pobytu“ (§ 10 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel) lze dovodit skutečnost, že občan nemusí mít místo trvalého pobytu žádné, nebo naopak, že může mít takových míst více než jedno. Poslanecká sněmovna proto poukázala na to, že pokud by zákonodárce chtěl takovouto skutečnost opravdu vyjádřit, použil by odlišnou dikci, jež by předmětnou skutečnost exaktně formulovala. Přístup použitý stěžovatelem proto znamená ryze účelový a neúměrně extenzivní výklad právní normy.

Poslanecká sněmovna poukázala i na to, že s tradičním institutem trvalého pobytu zachází v současné době několik set platných právních předpisů a jedná se o jeden z významných institutů veřejného práva řešícího způsob vzájemného vztahu veřejné správy a občana.

Poslanecká sněmovna konečně konstatovala, že zákon o evidenci obyvatel (včetně jeho novelizace publikované pod č. 2/2002 Sb., jež stěžovatelem napadena nebyla) byl schválen po řádně provedeném normotvorném procesu, podepsali jej příslušní ústavní činitelé a byl vyhlášen ve Sbírce zákonů. Zákonodárny sbor jednal přitom v přesvědčení, že zákon o evidenci obyvatel je v souladu s Ústavou a Listinou.

Poslanecká sněmovna proto zastává názor, že ustanovení § 10 odst. 5 věty druhé zákona o evidenci obyvatel je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a je věcí Ústavního soudu, aby podání stěžovatele posoudil a vydal příslušný nález.

Senát ve svém vyjádření k návrhu stěžovatele v první řadě konstatoval, že stížností napadené ustanovení bylo Senátem přijímáno v rámci návrhu zákona o evidenci obyvatel, který mu byl postoupen Poslaneckou sněmov-

nou, a Senát uvedený návrh projednal na své 18. schůzi druhého funkčního období dne 12. 4. 2000. V rozpravě ministr vnitra jako zástupce vlády připomněl spojitost tohoto návrhu s dříve přijatým zákonem o občanských průkazech a zejména upozornil na to, že – na rozdíl od stávající úpravy – nebude uložena povinnost hlásit trvalý pobyt, ale bude možno hlásit pouze změnu adresy. Zpravodaj garančního výboru Senátu mimo jiné uvedl, že problémem zůstává výklad pojmu „trvalý pobyt“ a konstatoval, že Poslanecká sněmovna v tomto smyslu přijala usnesení, ve kterém žádá Ministerstvo vnitra o provedení rozboru institutu trvalého bydliště ve vztahu ke státu a ve vztahu k vlastníku ubytovacího objektu. V hlasování Senátu (pořadové číslo 72) z přítomných 67 senátorů hlasovalo pro přijetí doporučení návrhem zákona se nezabývat 36 senátorů (10 senátorů bylo proti) – bylo tedy dosaženo nadpoloviční většiny přítomných senátorů. Výsledkem proto bylo usnesení Senátu č. 331 vyjadřující vůli Senátu návrhem zákona o evidenci obyvatel se nezabývat, což v souladu s čl. 48 Ústavy znamená, že zákon byl přijat.

Senát dále konstatoval, že právní úprava hlášení pobytu podle zákona o evidenci obyvatel nepochybně nijak neomezuje svobodu pohybu a pobytu, neboť má jen evidenční charakter a „fyzická osoba si pouze zřizuje (volí) oficiální adresu pro případnou komunikaci s veřejnou správou. Zákon ani v nejmenším nepodmiňuje rozhodnutí kteréhokoli obyvatele České republiky změnit kdykoliv místo pobytu a pohybovat se podle své vůle, pokud mu v tom nebrání individuální rozhodnutí soudu (zákaz pobytu, vazba apod.)“. Odvozenou otázkou je problém vlastního právního charakteru hlášení změny místa trvalého pobytu; nereálnost úkolu legislativně jednoznačně definovat pojem místa trvalého pobytu totiž prý vyloučila pro zákonodárce možnost stanovit povinnost hlášení jeho změny. Senát v této souvislosti poukazuje na to, že pokud sám občan není veden vlastní potřebou měnit zápis v evidenci pobytu (sociální pomoc, obecné volby, úřední doručování apod.), zůstává tento zápis takový, jaký byl před účinností zákona o evidenci obyvatel, popř. jak byl zaznamenán či konstatován při jeho narození (§ 10 odst. 3 a 4), popř. konstatován po zrušení zápisu o zvoleném místě trvalého pobytu (§ 12), tedy „případ od případu údajem zcela fiktivním“. Senát v této souvislosti poukazuje na to, že podle ustanovení § 2 odst. 2 zákona o občanských průkazech je občan povinen mít občanský průkaz a podle ustanovení § 3 odst. 2 písm. a) zákona o občanských průkazech povinným údajem zapisovaným do občanského průkazu je trvalý pobyt občana. Z toho je tedy patrné, že tento údaj zapisuje orgán veřejné správy z úřední povinnosti podle pravidel stanovených zákonem, tedy v režimu presumpce správnosti. Senát proto dodal, že tato „poněkud spleť právní konstrukce může jistě vyvolávat pochybnosti nebo nejasnosti“ (např. ve vztahu k možnosti osoby „bez domova“ změnit adresu ohlašovny, na kterou zní její pobyt), nicméně zápis údaje o místě trvalého pobytu do občanského průkazu stěžovatele „se jeví být úkonem v souladu s platným právem“. Senát shrnul, že je na Ústavním soudu, aby posoudil ústavnost návrhem napadených ustanovení a aby rozhodl.

Ministerstvo vnitra ve svém vyjádření v první řadě poukázalo na to, že hlášení trvalého pobytu ve smyslu zákona o evidenci obyvatel je evidenčním úkonem veřejného práva (má význam např. v souvislosti s určením místní příslušnosti ve správním řízení, pro výkon volebního práva). V souladu s ustanovením § 10 odst. 2 zákona o evidenci obyvatel trvalý pobyt nezakládá žádná práva k objektu, na jehož adrese je občan hlášen, a ani k vlastníkovu nemovitosti. V oblasti soukromoprávních vztahů je oproti tomu relevantní toliko právní důvod bydlení (ve smyslu příslušných ustanovení občanského zákoníku) a faktické užívání bytu či domu. Zákon o evidenci obyvatel proto neváže přihlášení k trvalému pobytu na užívání objektu a nestanoví povinnost občana hlásit změnu místa trvalého pobytu. Správní orgán v případě splnění zákonem stanovených podmínek pro přihlašování k trvalému pobytu ani nezkontroluje, zda adresa místa trvalého pobytu odpovídá místu, kde se občan skutečně zdržuje. Ministerstvo vnitra proto konstatovalo, že ani řízení o zrušení údaje o místu trvalého pobytu občana z důvodu zániku užívacího práva a současně faktického neužívání objektu občanem ve smyslu § 12 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel nemůže být zahájeno z úřední povinnosti, ale je vždy podmíněno návrhem oprávněné osoby (uživatel, provozovatel) a je odůvodněno ochranou práv této oprávněné osoby. Ministerstvo vnitra poukázalo na to, že občan, jemuž zaniklo užívací právo k objektu a který tento objekt ani fakticky neužívá, má možnost přihlásit se k trvalému pobytu na jiném místě, ohlásit změnu místa trvalého pobytu – za podmínek vyplývajících z ustanovení § 10 odst. 6 zákona o evidenci obyvatel – a uplatnit tak právo volby místa trvalého pobytu v souladu s ustanovením § 10 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel.

Ministerstvo vnitra dále prohlásilo, že zákonná úprava určující jako adresu trvalého pobytu ve stanovených případech sídlo ohlašovny (§ 10 odst. 4 a 5 zákona o evidenci obyvatel) byla „vedena snahou umožnit i těm občanům, kteří nemají možnost přihlásit se k trvalému pobytu na jiném místě, mít na území České republiky trvalý pobyt, na něž je vázáno uplatnění řady práv, a být tak zároveň i držiteli občanského průkazu, jehož vydání je podmíněno trvalým pobytem na území České republiky“. Ministerstvo vnitra zastává názor, že ustanovení § 10 odst. 5 zákona o evidenci obyvatel je třeba považovat ve vztahu k § 10 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel za ustanovení zvláštní. Proto může být v zákonem stanovených případech místem trvalého pobytu občana sídlo ohlašovny, byť se jedná o místo, které si občan nezvolil, a jde o objekt, který není určen k bydlení, ubytování nebo k individuální rekreaci. Zákon o evidenci obyvatel ani nepoužívá pojem „úřední adresa“ a adresa

místa trvalého pobytu v sídle ohlašovny je rovnocennou adresou místa trvalého pobytu, a nikoli její zvláštní kategorií.

Ministerstvo vnitra konečně vyjádřilo názor, že ustanovení § 10 odst. 5 věty druhé zákona o evidenci obyvatel není v rozporu s ústavním pořádkem. Ministerstvo se vzhledem k významu institutu trvalého pobytu ve smyslu zákona o evidenci obyvatel, který nezakládá povinnost občana zdržovat se na adrese trvalého pobytu, domnívá, že v důsledku aplikace právní úpravy nedochází k zásahu do práva na svobodu pohybu a pobytu ve smyslu čl. 14 odst. 1 Listiny a nejsou jí dotčena ani jiná ústavně zaručená základní práva a svobody.

IV.

Ještě dříve, než se Ústavní soud zabýval podaným návrhem meritorně, zaměřil se na otázku, zda jsou pro takové projednání dány všechny předpoklady formální.

Ústavní soud shledal, že v daném případě důvod k zahájení řízení o tzv. konkrétní kontrole norem ve smyslu ustanovení § 64 odst. 1 písm. d) ve spojení s ustanovením § 74 zákona o Ústavním soudu dán byl, neboť napadená zákonná ustanovení byla v souzené věci příslušnými orgány veřejné moci skutečně aplikována, tedy jejich uplatněním nastala skutečnost, která je předmětem ústavní stížnosti.

Ústavní soud se dále zabýval otázkou, zda zákon o evidenci obyvatel byl přijat a vydán v mezích Ústavou dané kompetence a ústavně předepsaným způsobem ve smyslu ustanovení § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu. V tomto směru z těsnopisecké zprávy o schůzi Poslanecké sněmovny (3. volební období, sv. 22, 3. díl, str. 1265 – 1266) zjistil, že Poslanecká sněmovna zákon č. 133/2000 Sb. schválila na své schůzi konané dne 9. 3. 2000, kdy ze 153 přítomných poslanců se pro schválení návrhu vyslovilo 150 poslanců a 2 hlasovali proti. Z těsnopisecké zprávy z 18. schůze Senátu konané dne 12. 4. 2000 (2. funkční období, 18. schůze, str. 194) bylo dále prokázáno, že Senát (přítomných 67 senátorů) vyjádřil vůli návrhem zákona č. 133/2000 Sb. se nezabývat; pro hlasovalo 36 senátorů, proti hlasovalo 10 senátorů.

Ústavní soud proto konstatuje, že zákon o evidenci obyvatel byl řádně přijat a vydán Parlamentem České republiky v mezích jeho Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem ve smyslu ustanovení § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu. Po přijetí byl zákon č. 133/2000 Sb. podepsán příslušnými ústavními činiteli a řádně vyhlášen ve Sbírce zákonů v částce 39 rozeslané dne 17. 5. 2000. Tento zákon nabyl účinnosti dnem 1. 7. 2000, ustanovení § 1 písm. b) a c), § 3 odst. 3, § 6 písm. c), § 13 až 17, § 25 písm. b), § 26 a § 28 body 2 a 3 nabývají účinnosti dnem 1. 1. 2003.

Za tohoto stavu přistoupil Ústavní soud k posouzení obsahu napadeného ustanovení zákona z hlediska jeho souladu s ústavním pořádkem.

V.

Stěžovatel se podaným návrhem domáhá zrušení ustanovení § 10 odst. 5 věty druhé zákona o evidenci obyvatel, které zní: „Je-li údaj o místě trvalého pobytu úředně zrušen (§ 12), je sídlem trvalého pobytu sídlo ohlašovny, v jejímž územním obvodu byl občanovi trvalý pobyt úředně zrušen.“.

Stěžovatel namítá (jak je patrné z ústavní stížnosti), že napadené ustanovení není v souladu s ústavním pořádkem České republiky, neboť jeho aplikací proti vůli občana dochází k porušování především základního práva na svobodu pohybu a pobytu (čl. 14 odst. 1 Listiny), dále k porušení rovnosti občanů (čl. 1 Listiny), zákazu diskriminace (čl. 3 odst. 1 a 3 Listiny), práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí (čl. 7 odst. 1 Listiny), práva na osobní svobodu (čl. 8 odst. 1 Listiny), práva na ochranu osobnosti (čl. 10 odst. 1 Listiny) a práva na soudní ochranu (čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny). Jde tedy – jak lze z návrhu stěžovatele usuzovat – o údajné porušení ústavního pořádku České republiky, který tvoří i Listina základních práv a svobod.

Tento názor Ústavní soud nesdílí.

Ústavní soud se především zabýval tím, zda je ustanovení § 10 odst. 5 věty druhé zákona o evidenci obyvatel v rozporu s čl. 14 odst. 1 Listiny.

Podle čl. 14 odst. 1 Listiny je svoboda pohybu a pobytu zaručena. Je zřejmé, že svobodou pohybu se rozumí oprávnění nejen občana, ale každého pohybovat se po území České republiky vymezeném jejími státními hranicemi a navštěvovat jednotlivá místa s výjimkou těch, pro která zákon ve smyslu ustanovení čl. 14 odst. 3 Listiny stanoví omezení. Svobodou pobytu se nepochybně rozumí (s právě uvedenou výjimkou odstavce 3) oprávnění svobodně pobývat a usazovat se na kterémkoli místě v České republice, tj. oprávnění svobodně si volit bydliště uvnitř českého státu. Toto ústavní oprávnění svobodně si volit svůj dlouhodobý či krátkodobý pobyt (bydliště) na určitém místě tedy s sebou nepřináší požadavek (nařízení) v daném místě (bydlišti) se

skutečně zdržovat nebo o tomto faktickém pobytu (bydlišti) informovat veřejnou moc. Ostatně doktrína tradičně odlišuje svobodu pobytu od tzv. „policejné“ evidenčního hlášení pobytu, „v němž jde o fikci – místo ohlášeného pobytu leckdy není místem skutečného bydliště“ (viz Pavlíček, V. – Hřebejk, J. – Knapp, V. – Kostečka, J. – Sovák, Z.: Ústava a ústavní řád České republiky. 2. díl.: Práva a svobody, Linde a. s., Praha 1995, str. 136).

Ustanovení § 10 odst. 1 věty první zákona o evidenci obyvatel uvádí, že místem trvalého pobytu se rozumí adresa pobytu občana v České republice, kterou si občan zvolí zpravidla v místě, kde má rodinu, rodiče, byt nebo zaměstnání. Z toho tedy vyplývá, že takovým místem nemusí být jen místa s těmito důvody spojená. Na straně druhé to však neznamená (jak je patrné z dikce věty druhé téhož odstavce), že občan místo trvalého pobytu mít nemusí, nebo naopak, že takových míst může mít více než jedno. Z citované (obecné) právní úpravy je tedy zřejmé, že místem trvalého pobytu se rozumí adresa pobytu, kterou si občan sám zvolí, přičemž takovou adresu (místo) trvalého pobytu může mít jen jedno.

Ustanovení § 10 odst. 5 věty druhé (obdobně jako odstavce 4) zákona o evidenci obyvatel neupravuje společenský vztah založený na volbě občana (jako je tomu v případě ustanovení § 10 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel), ale reguluje situaci, která předpokládá předchozí postup podle ustanovení § 12 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel (tj. úřední zrušení místa takového pobytu), a řeší pouze důsledky, jež z toho pro místo trvalého pobytu vyplývají. Jedná se proto (stejně jako v případě odstavce 4) o speciální právní úpravu, která dotčenému občanovi nebrání v uplatnění práva volby místa trvalého pobytu (v rámci ustanovení § 10 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel) nebo v postupu v souladu s ustanovením § 10 odst. 5 a 6 zákona o evidenci obyvatel, tedy v ohlášení změny trvalého pobytu za podmínek tam uvedených. Napadené ustanovení se proto týká pouze jedné z možných – v ustanovení § 10 zákona o evidenci obyvatel upravených – forem určení (změny) místa trvalého pobytu a plní především vícekrát již zmíněnou evidenční funkci, z níž žádné důsledky pro výběr místa pobytu nevyplývají.

Ústavní soud proto dochází k závěru, že napadeným ustanovením nedošlo k porušení svobody pohybu a pobytu v intencích článku 14 odst. 1 Listiny ani principu rovnosti v intencích čl. 1 Listiny. Z týchž důvodů nedošlo ani k porušení článku 2 Protokolu č. 4 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.

Proto Ústavní soud návrh na zrušení ustanovení § 10 odst. 5 věty druhé zákona o evidenci obyvatel ve znění „Je-li údaj o místě trvalého pobytu úředně zrušen (§ 12), je sídlem trvalého pobytu sídlo ohlašovny, v jejímž územním obvodu byl občanovi trvalý pobyt úředně zrušen.“ zamítl [čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy, § 70 odst. 1 zákona o Ústavním soudu].

Pokud jde o ostatní stěžovatelem tvrzená porušení základních práv a svobod [tj. zákazu diskriminace (čl. 3 odst. 1 a 3 Listiny), práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí (čl. 7 odst. 1 Listiny), práva na osobní svobodu (čl. 8 odst. 1 Listiny), práva na ochranu osobnosti (čl. 10 odst. 1 Listiny) a práva na soudní ochranu (čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny)], stěžovatel neuvádí a nekonkretizuje, v čem je napadené ustanovení § 10 odst. 5 věty druhé zákona o evidenci obyvatel s těmito základními právy v rozporu. K takovému závěru nedospěl ani Ústavní soud.

Předseda Ústavního soudu:

v z. JUDr. Holeček v. r.
místopředseda

496**SDĚLENÍ****Ministerstva vnitra**

ze dne 18. listopadu 2002

o vyhlášení dodatečných voleb do zastupitelstev obcí

Ministr vnitra podle § 54 odst. 3 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyhláší na den 29. března 2003 dodatečné volby do zastupitelstev těchto obcí:

Obec	Okres	Kraj
Český Šternberk	Benešov	Středočeský
Malá Víska	Beroun	
Otmíče		
Zahořany		
Pozdeň		
Třsmice	Kolín	
Zálezlice	Mělník	
Řitonic	Mladá Boleslav	
Klínec	Praha-západ	
Popovičky	Praha-východ	
Řehenice		
Bukovany	Příbram	
Háje		
Modřovice		
Narysov		
Zduchovice		
Bořetín	Jindřichův Hradec	Jihočeský
Kamenný Malíkov		
Kratuší	Prachatice	
Žárovná		
Předmítř	Strakonice	
Čižice	Plzeň-jih	Plzeňský
Ptenín		
Kunějovice	Plzeň-sever	
Keblice	Litoměřice	Ústecký
Lukavec		
Račice		

Obec	Okres	Kraj
Vlastiboř	Jablonec nad Nisou	Liberecký
Domoradice	Ústí nad Orlicí	Pardubický
Nasavrky		
Dlouhá Brtnice	Jihlava	Vysočina
Nevcehle		
Vystrčenovice		
Drahonín	Žďár nad Sázavou	Jihomoravský
Holštejn	Blansko	
Kunčina Ves		
Milonice		
Svinošice		
Vincencov	Prostějov	Olomoucký
Prasklice	Kroměříž	Zlínský
Vrbka		

Ministr:

Mgr. Gross v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 272 952 603 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: 974 832 341 a 974 833 502, fax: 974 833 502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 519 305 161, fax: 519 321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2003 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 519 305 179, 519 305 153, fax: 519 321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14, Knihkupectví JUDr. Oktavián Kocián, Příkop 6, tel.: 545 175 080; **Břeclav:** Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 519 322 132, fax: 519 370 036; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Hrdějovice:** Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Náchod:** Olga Fašková, Kamenice 139, tel.: 491 424 546; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Na Florenci 7–9, tel.: 606 603 946, e-mail: prodejna.zakonu@moraviapress.cz, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7, Knihkupectví Seidl, Štěpánská 30, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům); **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nakupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, Mediaprint & Kapa Pressegross, Štěrboboholská 1404/104; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplíce:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 603 866, fax: 475 603 877, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. číslo 519 305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Reditelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.